

TAMMUKKA

Keski-Suomen Perhokalastajat ry:n jäsenlehti

1/2014

YHTEYSTIEDOT/JULKAISIJA

Keski-Suomen Perhokalastajat ry
PL 570
40101 JYVÄSKYLÄ

www.kspk.fi

Tili:

Keski-Suomen Osuuspankki IBAN FI68 5290 0220 1877 91
Jäsenmaksu 22 e. Liittymismaksu 15 e (nuorisojäsenet 5 e)

HALLITUS

Puheenjohtaja

Jouko Keto 040 708 1951
jouko.keto@kspk.fi

Varapuheenjohtaja

Jari Liljeroos
jari.liljeroos@kspk.fi

Rahastonhoitaja/jäsenasiat

Sami Viinikainen 050 590 0985
sami.viinikainen@kspk.fi

Hallituksen jäsenet

Risto Päivinen
risto.paivinen@kspk.fi
Sihteeri
Jari Kolehmainen
jari.kolehmainen@kspk.fi
Antero Kivela
antero.kivela@kspk.fi
Pekka Silvennoinen
pekka.silvennoinen@kspk.fi

Jos haluat viestisi koko hallitukselle osoite on hallitus@kspk.fi

TAMMUKKA

Jouko Keto 040 708 1951
jouko.keto@kspk.fi

Reissuvastaava

Jari Liljeroos

Nettivastaava

Masi Hast 050 381 9106
masi.hast@kspk.fi

TAMMUKKA

Ilmestyy kaksi kertaa vuodessa ja toimii kotisivujen ohella yhdistyksen viestintäkanavana.

Jokainen, joka osaa näpylöidä tietokoneen näppistä, osaa kirjoittaa juttuja Tammukkaan. Kirjoittakaa omista kokemuksistanne kalavesillä ja sidontapenkin ääressä. Myös kuvat oavt tervetulleita. Kaikki jutut ja kuvat kiinnostavat.

Jutut kuvineen voi toimittaa suoraan puheenjohtajalle ennen seuraavan Tammukan ilmestymistä ensi syyskuussa.

PUHEENJOHTAJAN MIETTEITÄ

Tätä kirjoittaessani kerhon toiminta on jo täydessä vauhdissa. Vavanrakennus, josta tässä Tammukassakin on tarinaa, on päässyt alkuun. Myös Perhokalastuksen perusteet -kurssilla on sidottu ensimmäinen perho. Toiminta jatkuu siis vakiintunein muotoin pääpainon ollessa uusin perhokalastajien koulutuksessa. Hyvä niin.

Seuratoiminnan ulkopuolella muutosvoimat kuitenkin jylläävät. Uusi kalastuslaki on vanhaa huonompi varsinkin vapaa-ajankalastajien kannalta. Vapaa-ajankalastajien edustus kalastusalueilla puolitettiin, joten

kalastusalueista on entistä selvemmin tulossa kalastusoikeuksien omistajien yhdistyksiä. Yhteistyötä eri kalastajaryhmien välillä ei ole haluttu lainsäädännöllä kehittää. Nähtäväksi jää millaiseen roolin ELY -keskukset kalastuksen säätelijöinä ottavat ja miten ne valtaansa käyttävät heikossa tilassa olevien vaelluskalakantojen säätelyssä.

Uudesta laista paistaa myös valtionhallinnon halu lisätä kalastuksesta keräämiään tuloja. Yhden kortin malli lisää veroluontoisen kalastuksenhoitomaksun tuottoja, vaikka vain aniharva viimekin vuonna lunasti useamman kuin yhden läänikohtaisen viehekortin. Suurin tulonlisäys syntyy kuitenkin kalastuslain "eläkeuudistuksesta", jossa kalastusvero palautettiin n. 100 000:lle yli 65-vuotiaalle. Pahinta asiassa lienee kuitenkin vanhempien kalastajien hiljaisen tiedon katoaminen, mikäli he päättävät lopettaa kalastusharrastuksensa.

Moni perhokalastaja ei katso keskustelun yleiskalastusoikeuksista ja niiden laajentamisesta koskettavan häntä itseään. Me kalastamme yleensä erityiskohteilla ja olemme tottuneet maksamaan luvistamme enemmän kuin muut kalastajat. Mikäli kalastus koskivesissä kuitenkin vaelluskalakantojen elvyttämisen nimissä kielletään, koskevat yleiskalastusoikeuksien heikennykset meitäkin.

Uusi kalastuslaki on kuitenkin vasta esityksenä eduskunnassa ja on toivottava, että SVK onnistuu omalla toiminnallaan estämään pahimman mahdollisen vaihtoehdon toteutumisen.

Koskikalastukseen ratkaisevimmin vaikuttava muutos on kuitenkin meri- ja järvitaimenen sekä harjuksen alamitan nostaminen 67. leveyspiirin eteläpuolella. Taimenten uusi alamitta on 60 cm ja harjuksen 35 cm. Samassa yhteydessä saimaannieriä rauhoitettiin Vuoksen vesistöalueella. MMM halusi vanhan lain viimeisenä voimassaolovuotena käyttää tätä asetuksenanto-oikeutta, joka sillä oli ollut 30 vuotta. Uuden lain mukaan moinen puuttuminen on puuttumista perustuslailla turvattuun omistusoikeuteen. Se, millaisia muutoksia tämä tuo

nykyisiin koskikalastuskohteisiin, jää nähtäväksi. Nykyisten 40-senttisten taimenistukkaiden kasvattaminen vie kolme vuotta, 20:n lisäsentin kasvattaminen viisi vuotta. Mikäli kasvatuskustannusten kasvu siirtyy suoraan lupahintoihin, tulee harrastuksestamme entistä hintavampaa. Vaihtoehtoina saattaa olla valohoito, taimenistutusten korvaaminen kirjolohilla tai siirtyminen puhtaaseen pyydystä ja päästä -kalastukseen koskivesillä. Uusi tilanne asettaa meillekin uusia vaatimuksia ja sopeutumista uuteen tilanteeseen. Pyydystä ja päästä -kalastus tulee yleistymään ja sen oikeaoppinen harjoittaminen edellyttää puolestaan rankempia välineitä.

Maailma muuttuu ja meidän on muututtava sen mukana.

Toivotan kaikille jäsenille rentoa otetta spigotista kevään sidontailloissa ja kireitä siimoja tulevana kesänä!

KUTSU SÄÄNTÖMÄÄRÄISEEN KEVÄTKOKOUKSEEN

Keski-Suomen Perhokalastajat ry:n kevätkokous pidetään 23.3. klo 17.00 alkaen. Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Kokouspaikka on Sepänkeskus / Protoni, osoite Kyllikinkatu 1.

Pullkahvitarjoilu.

Tervetuloa!

Hallitus

KEVÄÄN 2014 OHJELMA

16.2. Perhokalastuksen perusteet

Vesiperhoset ja niiden merkitys perhokalastajalle. Sidotaan vesiperhosen peruslarva.

Jouko Keto

23.2. Perhokalastuksen perusteet -kurssi

Vesiperhosten vaiheet. Sidotaan pupia ja aikuisjäljitelmiä

Jouko Keto

2.3. Perhokalastuksen perusteet

Päivänkorennot ja niiden merkitys perhokalastajalle. Sidotaan perusnymfi ja aikuisjäljitelmiä.

Jouko Keto

9.3. Vavanrakennuskurssi

Koko päivä eri ilmoituksen mukaan! Kalle Hakkari

23.3. Sääntömääräinen kevätkokous. Rompepäivä: vaihda tarpeettomat välineet, perhot, materiaalit kaverisi kanssa. Kerhon oman sidonta-materiaalivaraston siivous: tarpeeton luovutetaan tarvitsijoille!

30.3. Perhokalastuksen perusteet -kurssi

Streamerit ja kalanpoikasjäljitelvät osa 1. Sidotaan Woolly Bugger ja Supertinseli

6.4. Perhokalastajan välineet

Jouko Keto

13.4. Retki Perhomessuille yhteiskuljetuksella

27.4. Perhokalastuksen perusteet -kurssi.

Perhokalastajan kalat ja kalastustekniikat

Jouko Keto

4.5. Perhokalastuksen perusteet -kurssi

Streamerit ja kalanpoikasjäljitelvät osa 2. Sidotaan Marabou Muddler ja Ahvenzonkkeri

Jouko Keto

11.5. Perhokalastuksen perusteet -kurssi.

Lohenkalastus ja lohiperhot Jouko Keto

18.5. Perhokalastuksen perusteet -kurssi.

Kalastusretkeen valmistautuminen Jouko Keto

25.5. Perhokalastuksen perusteet -kurssi.

Heittoharjoittelu. Tuomiojärven uimaranta

1.6. Lampipäivä. Kesäkauden avaus Kuusikkolammella.

Jokainen jäsen voi osallistua, kalastus catch & release. Makkarat kerhon puolesta, omat juomat.

Peruskurssin kalaretki (todennäköisesti Huopanankoskelle) myöhemmin ilmoitettavana ajankohtana.

Kaikki kerhoillat pidetään Sepänkeskuksen Protonissa, osoite Kyllikin-
katu 1.

MINUN PERHONI: PIETUN PUPA

Teksti ja kuva: Pietari Sipponen

Kyseinen kuulapupamalli syntyi vuonna 2000. En muista varmaksi kuoriutuiko se ensimmäisen kerran omasta vai veljeni Johanneksen sidontapenkistä. Perhon chartreuse silkkikierre juontaa juurensa Norellin Erkkiin, joka käyttää chartreusea kierrettä paljon pikkuperhoissaan. Itse sain veljeni kanssa kipinän perhokalastukseen ja sidontaan syksyllä 1997 Erkin Vääksyn kansalaisopistolla pitämän perhonsidontakurssin kautta. Tämantyyppisiä perhoja on toki voinut syntyä jo paljon aiemmin muiden sitojien penkeistä enkä ole itse perholle ikinä nimeä antanut. Muutamat kaverit alkoivat kuitenkin vuosien mittaan kutsua perhoa Pietun Pupaksi ja se nimi on jäänyt elämään.

Nykyään perho lienee jo hieman tunnetumpi, sillä sitä näkee melko paljon niin internetiin lisättyinä kuvina kuin koskilla kalastajien perukkeissakin. Itselleni tämä on ollut jo toistakymmentä vuotta ehdoton luottoperho. Kyseinen malli on antanut vuosien varrella varmasti satoja kaloja (taimenia, harjuksia, siikoja, kirjolohia, rautuja ja puronieriöitä) niin Suomesta, Norjasta kuin Uudesta-Seelannistakin. Malli on ollut myös käytössä useilla kavereillani, jotka

ovat saaneet sillä myös varsin hyvin kaloja. Muutamia vuosia takaperin eräs perhokalastaja ilmoitti sähköpostilla saaneensa kyseisellä perholla Pohjois-Norjasta 62cm harjuksen.

Aluksi sidoin perhon normaaliin uppoperhokoukkuun, mutta jo pidemmän aikaa olen tehnyt kyseisen pupan kaarevaan larvakoukkuun. Kalastavuuden kannalta koukun mallilla ei liene niin suurta merkitystä. Aiemmin jämähdin ehkä jopa liikaakin tähän perhomalliin, sillä se roikkui siiman päässä melkein poikkeuksetta pinnan alta pikkuperhoilla kalastettaessa. Nykyään toki muutkin larvat, nymfit ja pupat saavat enemmän uittoaikaa, mutta tämä perho kuuluu silti yhä luottomalleihini. Yleisin käyttämäni koko on #12.

Nykyään kalastelen Pietun Pupalla useimmiten eri nymfikalastustekniikoilla, kevyemmin painotettuna se toimii myös pinnan tuntumassa viistättämällä pupahätseissä. Uskon, että perho menee kaloille yhtälailla larvana kuin pupana. Tuntosarvet ovatkin mielestäni lähinnä kosmetiikkaa, sillä en usko niillä olevan juurikaan vaikutusta perhon kalastavuuteen.

RESEPTI:

Koukku: Kaareva #10-16 larvakoukku

Painotus: Lyijylanka tarvittaessa

Perä: Oranssia keinokuitua dubattuna lyhyelle matkalle

Kierre: Chartreuse silkkilanka

Runko: Harelinen jänisdubbing värissä caddis green. Runko harjataan dubbauksen jälkeen.

Tuntosarvet: Fasaanin pyrstösulan siikaset molemmille puolille.

Thorax: Jäniksen naamakarvaa dubattuna ja harjattuna.

Pää: 3-3,5mm tungstenkuula, joko kullan tai kuparin värinen.

PERHOVAVAN RAKENTAMINEN

Teksti ja kuvat Kalle Hakkari

Kerhomme järjestää vavanrakennuskurssin tänä keväänä. Allekirjoittanut vetää kurssin ja tavoitteena olisi antaa kurssilaiselle eväät vavan rakentamiseen. Tässä artikkelissa annan pintaraapaisun vavan rakentamiseen. Aihe on sen verran laaja, että jos yksityiskohtaisempaa ”opasta” alkaisi tekemään, ei Tammukan sivut siihen välttämättä riittäisi. Kurssilla sitten käydään asiat yksityiskohtaisemmin läpi. Haaste saattaa tuntua isoltakin, mutta loppujen lopuksi perhovavan kasaaminen ei ole suurikaan homma. Aihiot maksavat noin puolet valmiin vavan hinnasta, mutta harrastusta on paha kustannussäästöillä puolustella – niin kuin mitään muutakaan harrastusta. Varsinkin ensimmäistä vapaa tehdessä hankittavaksi tulevat langat, lakat, liimat jne., joten itse kasattuna vapa saattaa tulla jopa valmisvapaa kalliimmaksi. Persoonallisen siitä toki saa, semmoisenhan siitä saa, kun tuppaa tulemaan!

Kelankiinnikkeitä.

Ensiksi pitää miettiä itselle sopiva vapa-aiho. Esimerkiksi TFO:lla ja Hi-Levelillä on laaja valikoima kohtuuhintaisia aihioita. Mikäli haluaa päästä helpolla niin TFO:lla on jopa rakennussarjat kuhunkin vapamalliin valmiina. Toki muitakin valmistajia on paljonkin, itselläni ei ole niistä vaan kokemusta. Vapa-aihion lisäksi on mahdollista valita vaparenkaat, erikoiskahvat, kelankiinnikkeet – tai jopa valmistaa itse kyseiset komponentit.

Vaparenkaita on perinteisiä snakeja ja yksijalkaisia malleja. Paikallisesta Perhokolmiosta löytyy hyvä valikoima vaparenkaita. Lisäksi nettikaupoista on helppo katsoa malleja ja suunnitella mieleisensä ja omaan makuun sopivat renkaat vapaansa.

Valmis sidos.

Perinteinen kahva on kokonaisuudessaan korkkia, mutta itse valmistamalla kahvaan voi lisätä eri värisiä renkaita antamaan persoonallisuutta korkkikahvaan. Kurssilla kasattavaan vapaan aion itse kokeilla myös puukoristeiden käyttöä kahvan osana. Kahva kasataan korkkirenkaista ja korkkirenkaiden leikkaamiseen on ainakin ulkomailta saatavana monenlaisia jigejä, joiden avulla saadaan todella erikoisia leikkauksia kahvan kuviointeihin. Kahvan reikä tehdään vapa-

aihioon sopivaksi sitä tarkoitusta varten tehdyllä kartioraspilla.

Kelankiinnikkeitä on myös monenlaisia. Puisilla inserteillä varustettuja, muovisia ja metallisia näkee liikkuvan markkinoilla. Itse olen tilannut hieman erikoisempia puulajeja ja tehnyt kelan kiinnikkeet usein itse. Siinä hyvänä apuna on sorvi, mutta luulisin, että ihan porakoneviritelmilläkin puuinsertin muotoilu onnistuu. Metalliosia kelankiinnikkeisiin saa esim. Perhokolmion kautta tilaamalla.

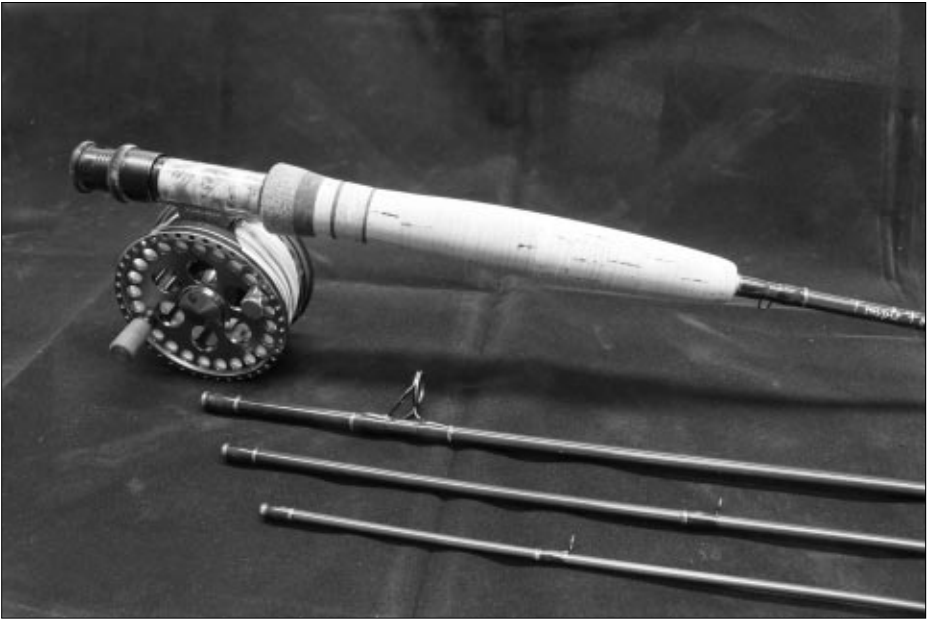

Vapa muotoutuu.

Vavan kasaamisen alkuvaiheessa tulee miettiä sidoksien värimaailmaa ja mahdollisia koristesidoksia. Langat hommataan sitten suunnitelman mukaan. Sidoksien sopivuutta aihioon on hyvä testata ennen vavan kasaamista vaikkapa kahvan alle jäävällä osalla niin saa varmuuden oman mielikuvan ja todellisuuden kohtaamisesta. Lankojen väri muuttuu hieman lakatessa, joten tämä testisidoskin olisi hyvä lakata ennen lopullisia johtopäätöksiä.

Vavan kasaaminen alkaa aihion selkien etsimisellä. Selät merkitään maalarinteippiin ja niiden mukaan vaparenkaat sidotaan aikanaan aihioon. Tyviosasta en ole itse etsinyt selkiä, vaikka olen tehnyt kokotoimisiakin vapoja vaan olen suosiolla liimannut kelankiinnikkeen siten, että aihion tekstit tulevat oikein päin kelaan nähden. Tyveen tosin ensin liimataan kahva kiinni ja sen jälkeen vasta kelankiinnike.

Lopputuloks: valmis vapa.

PERHOKALASTUKSEN JOUKKUE-SM 2013

Teksti Saku Ijäs

Seurajoukkueiden Suomenmestaruudesta miteltiin tällä kertaan Äänekosken Kapeenkoskella. Mukana oli 18 joukkuetta. Keski-Suomen Perhokalastajilta mukana oli kaksi joukkuetta. KSPK ykkösessä kalastivat: Arto Kokkila, Ville Strandman ja Saku Ijäs. KSPK kakkosessa puolestaan: Jouko Ijäs, Lauri Hiekka-taipale sekä Antti Strandman.

KISAT ALKAVAT

Perjantai-iltana oli kapteenien kokous ja siellä käytiin läpi säännöt, arvottiin poolit sekä niiden järjestys. Lauantain ensimmäiseksi pooliksi saimme alueen, johon kuului Makasiinikosken niska sekä Lujankosken niska ja kaikki siltä väliltä. Arviolta suhteellisen vaikea pooli, mutta tavoitteeksi otimme Arton ja Villen kanssa saada siitä yksi kala. Alku oli hankalaa. Emme saaneet kontaktia kaloihin, vaikka kokeilimme Arton kanssa Lujanniskalla useita eri perhoja ja tekniikoita. Onneksi Ville oli saanut taimenen larvalla Makasiinikoskesta. Kyseinen kala jäi joukkueemme ainoaksi tältä poolilta. Se kala oli myös ainut koko kisoissa kyseiseltä poolilta. Kuulopuheiden mukaan muillakin joukkueilla oli ollut hiljaista, joten olimme ihan tyytyväisiä. Vaikeasta poolista ”blankin” välttäminen on tärkeää, jotta välttyttäisiin maksimi jaksopisteiltä.

ONNISTUMISEN RIEMUA

Toinen poolimme sijaitsi Käärmekosken myllynpuoleisella rannalla. Jokainen meistä sai kaksi mitallista taimenta (yli 40 cm). Sen lisäksi karkuutimme muutamia. Yhteistulos siis kuusi kalaa. Sillä saimme ylivoimaisen jaksovoiton. Kalat ottivat erilaisiin pikkuperhoihin ja streamereihin. Tässä vaiheessa oli pitempi tauko ja ruokailu. Homma näytti hyvältä. Seuraava pooli oli Makasiinikosken niska toiselta puolelta. Poolista ei ollut tullut ennen meitä yhtäkään kalaa, joten luvassa ei ollut helppoa kalastusta. Yksi kalakin olisi ollut kullanarvoinen, mutta emme saaneet sitäkään! Meidän jälkeemme poolin kalasti KSPK kakkonen saaden kaksi nättiä harjusta. Virheenä meidän kalastuksessamme olivat kahluulinjat ja sen takia kalat häiriintyivät. Kuitenkin ensimmäinen kisapäivä takana ja iltapalan jälkeen nukkumaan. Arvelimme olevamme ihan kärjen tuntumassa sillä hetkellä. Sunnuntaina pitäisi onnistua hyvin, mikäli meinaisi pärjätä.

KALASTA AINA LOPPUUN ASTI

Se on aina hyvä neuvo kalastuskilpailuihin. Neljännellä jaksolla pääsin taas todistamaan sen. Poolina meillä oli Kärmekearin vastapuoli. Aloitettiin kalastus Artton kanssa, mutta kummallakaan ei vapa taipunut. Välillä vaihdettiin miestä, kun setti jäi pohjaan eikä kalaa meinannut tulla millään. Useita pieniä taimenia kävi vapautettavana, mutta se mitallinen kala puuttui. Onneksi Villen vapa taipui ja hetken kuluttua nätti taimen lepäsi haavissa. Tämän jälkeen menin itse heittämään ylemmäksi aivan poolin ylärajalle ja kahlasin syvällä, jotta pääsin tarjoamaan streamereitä paremmin nivan monttuun. Muutama heitto ja vapa taipui. Pian tulostuloksissa komeili toinen merkintä nätistä taimenesta. Hetken päästä valvoja ilmoittaa ajan loppuneen. Tulos kaksi kalaa meille sekä hyvät mahdollisuudet vaikka minkälaiseen sijoitukseen. Meidän pitäisi saada vain yksi kala vielä vaikeasta viimeisestä venepoolista, joka sijaitisi kuuluisan Kapeeniskan vastapuolella. Voisi olettaa kyseisen paikan olevan hyvä, mutta siitä ei ollut tullut kuin muutama kala kahden päivän aikana. Hiljaista oli pitänyt lähes kaikilla joukkueilla. Laskettiin Äänekosken joukkueen olevan meidän kanssa suurin piirtein samoissa pisteissä. Venepoolista emme kuitenkaan saaneet kalaa, vaikka yritys oli jälleen kova loppuun asti.

Enää vuorossa oli tulosten julkaisu. Nopeiden laskelmien mukaan arvelin meidän joukkueemme sijoituksen olevan jotain 1-3 välillä. Yllätys oli mieluinen, kun kilpailujohtaja Jouni Neste kuulutti, että voittajajoukkue vuonna 2013 on Keski-Suomen perhokalastajat 1!!! Olo oli mieletön. Kun kuukausi takaperin voitin vielä nuorten SM- kultaa Hammonjoella oli eräänlainen unelma toteutunut. Kakkoseksi tuli Ääneseudun Perhokalastajat 2 ja kolmanneksi Keski-Suomen Perhokalastajat 2. Joten kisat menivät lähes täydellisesti meidän seuralta!

Yhteenvetona voisi sanoa, että kisat oli hyvin järjestetty ja hyvin hoidettu kaikilta osin. Kalantulo oli aika nihkeätä. Tosin vuodenaika ja veden korkeus sekä kalastuspaine tekivät tehtävänsä ja pistivät väkisin kalojen suita tukkoon. Kalaa tuli kuitenkin huomattavasti paremmin kuin aikaisemmissa joukkuekisoissa!

TULOKSET

1. Keski-Suomen Perhokalastajat 1
2. Ääneseudun perhokalastajat 2
3. Keski-Suomen Perhokalastajat 2
4. Oulunseudun Perhokalastajat
5. Kömin Kalastajat

PERHONSIDONNAN SM-KILPAILUT 2013

Teksti ja kuva Jouko Keto

Yhdistyksemme viime vuoden suurin projekti oli Perhonsidonnain SM-kilpailujen järjestäminen. Järjestelyvuoro tuli meille tavallaan varkain johtuen siitä, että määräaikaan mennessä näiden kilpailujen järjestämistä ei ollut kukaan hakenut. Koska tunnollamme oli jo kahdet onnistuneet kisajärjestelyt ja koska alkutiedustelujen jälkeen halukkaita talkoolaisia ilmaantui sen verran, että työryhmä saataisiin perustettua, päätimme ottaa riskin — lyhyestä varoitusajasta huolimatta. Kilpailuorganisaation alkusauna ja -palaveri pidettiin Tikkakosken upseerikerholla. Kaikkiaan erilaisia kokouksia ja tapaamisia pidettiin ennen varsinaisia kilpailuja kymmenkunta ja lisäksi kilpailutehtävistä huolehtineet Kari Salmi ja Pertti Kaira hoitivat kilpailumateriaalien valinnan ja pakkauksen. Työtunteja tuskin kukaan laskee, mutta riittävästi niitä kertyi.

Kilpailusapluuna on varsin suoraviivainen — kuin satasen sileä ja kunkin sarjan voittajat löytyvät varmasti. Kokonaan eri asia on saada kilpailujen talous tasapainoon, sillä Perhonsidonnain SM-kilpailut ovat ainoa Suomen Vaapa-ajankalastajien Keskusjärjestön alainen mestaruuskilpailu, joka ei niin sanotusti pidä päällään pelkillä osallistumismaksuilla. Tässä onnistuminen edellyttää kansan karttuisaa kättä, mikä selvennettynä tarkoittaa kisajulkaisun tekemistä ja mainosten myyntiä siihen. Haluankin heti tässä esittää erityiskiitoksen kisajulkaisun tekijöille: artikkelien hankkijoille, itse kirjoittajille ja mainosten myyjille. Ilman heidän panostaan kisojen taloudellinen tulos olisi ollut raskaasti tappiollinen.

Kilpailut käytiin 26.-27.10.2013. Tarkkailin kilpailijoita heidän aloitessaan työskentelynsä ja olin havaitsevinani jonkinasteista hermostuneisuutta: joillain tärisi spigottikäsi, toisille oli sattunut epäkelvöllisiä materiaaleja. Varsin pian tilanne kuitenkin rauhoittui ja osaava salihenkilökunta vaihtoi ”epäkelvoiksi” koetut materiaalit kilpailijoille mieluisampiin, eksyipä joukkoon yksi ylääkarikin, joka ko. perhoon ei edes kuulunut ja jota reseptissäkään ei ollut. Kaikki saivat kuitenkin ensimmäisen jakson perhonsa määräajassa valmiiksi, vaikka joillekin tiukkaa tekikin.

Iltapäivän kilpailujaksolla tunnelma olikin jo aamuista rennompi. Tuloksetkin valmistuivat asiansa osaavan tuloslaskennan ansiosta nopeasti.

Seuraava kilpailupäivä sujui, mikäli mahdollista, vielä ensimmäistäkin paremmin eikä pahempia soraääniä kisajärjestelyistä kuulunut itse kisojen aikaan eikä niiden jälkeenkään. Kaikki sujui siis hyvin, mutta ...

Olen huolestunut Perhonsidonnan SM-kilpailujen tulevaisuudesta. Kilpailijamäärät ovat olleet laskussa jo vuosia eikä laji tunnut kiinnostavan. Olen pohtinut syitä tähän kahdessa Vapaa-ajankalastaja -lehden kirjoituksessani apunani kisojemme päätuomari Kari Salmi ja tuomareina toimineet Otto Blomqvist ja Timo Halme. Yhteinen loppupäätelmä on: jotain pitäisi tehdä ja kisoja jollain lailla kehittää, jotta niillä olisi tulevaisuus. Eräs ajatus on kehittää seurojen toimintaa kilpasidonnan suuntaan. Ajatus ei ole aivan uusi, mutta yhä edelleen ajankohtainen ja ehkäpä meidänkin tulisi siihen tarttua jo tulevana syksynä.

Lopuksi haluan kiittää kaikkia kisojen talkoisiin osallistuneita heidän panoksestaan. Ilma teitä emme olisi onnistuneet.

